

Święta Anno – bądź z nami i módl się za nami

Święta Anna zajmuje szczególne miejsce w pobożności mieszkańców Śląska. Jest czczona jako matka Najświętszej Maryi Panny i babcia Pana Jezusa, a także jako patronka matek, babć, wdów, małżeństw oczekujących potomstwa oraz całych rodzin. Jej wspomnienie obchodzimy 26 lipca razem ze św. Joachimem. Ewangelie nie podają imion rodziców Maryi. Znamy je ze starożytnej tradycji chrześcijańskiej. Według niej Joachim i Anna przez wiele lat oczekiwali na dziecko, nie tracąc jednak wiary i zaufania do Boga. Ich modlitwa została wysłuchana, a narodziny Maryi stały się częścią Bożego planu zbawienia. Święta Anna przypomina nam, że wielkie dzieła Boga często rozpoczynają się w ciszy zwyczajnego domu: w codziennej modlitwie, cierpliwości, wzajemnej trosce i wiernym wykonywaniu obowiązków. W sztuce sakralnej często przedstawia się ją razem z Maryją i Dzieciątkiem Jezus. Taki wizerunek, nazywany św. Anną Samotrzecią, ukazuje trzy pokolenia połączone miłością i wiarą.

Na Śląsku kult św. Anny jest szczególnie żywy. Jego najbardziej znanym miejscem jest sanktuarium w Oleśnie oraz na Górze Świętej Anny, od wieków będące celem pielgrzymek. Śląskie rodziny powierzały tam swojej patronce radości, cierpienia i troski dnia codziennego. Święta Anna stała się bliska ludziom przywiązanych do domu, rodzinnej tradycji i wiary przekazywanej z pokolenia na pokolenie. Także w parafii Bożego Ciała i św. Norberta w Opolu-Czarnowasach św. Anna jest otaczana szczególną czcią. Poświęcony jej drewniany kościół został zbudowany w XVII wieku z inicjatywy miejscowych norbertanów. Przez ponad trzysta lat modliły się w nim kolejne pokolenia parafian. Kościół św. Anny, stojący przy cmentarzu, łączy modlitwę za żyjących z pamięcią o zmarłych. Przypomina, że wspólnotę parafialną tworzą nie tylko obecni mieszkańcy,

lecz także nasi rodzice, dziadkowie i pradziadkowie, którzy tutaj przyjmowali sakramenty, uczestniczyli w odpustach i powierzali Bogu swoje życie. W sierpniu 2005 roku zabytkowa świątynia została niemal całkowicie zniszczona przez pożar. Ocalała jednak figura św. Anny, znajdująca się wówczas poza kościołem. Dzięki ogromnemu zaangażowaniu parafian, duchownych i ofiarodawców świątynię odbudowano. Stała się ona znakiem przywiązania mieszkańców do własnej historii, tradycji i wiary. Szczególnym wyrazem kultu św. Anny jest doroczny odpust. Gromadzi on dzieci, rodziców, babcie i dziadków, osoby chore i starsze. Wspólna modlitwa, procesja i Eucharystia pokazują, że św. Anna rzeczywiście jednoczy pokolenia. Jej życie uczy nas cierpliwości, zaufania Bogu i odpowiedzialności za religijne wychowanie młodszych. Przypomina także, że osoby starsze są ważną częścią Kościoła. To one często uczą pierwszych modlitw, prowadzą wnuki do kościoła i przekazują im pamięć o rodzinie oraz parafii. Niech obecność św. Anny w parafii Bożego Ciała i św. Norberta w Czarnowasach zachęca nas do modlitwy za rodziny, za matki i ojców, za babcie i dziadków, za chorych, samotnych i zmarłych. Niech pomaga nam zachować to, co najcenniejsze i przekazywać wiarę następnym pokoleniom. **[ks. Wikary]**